

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος ΙΒ'. 986

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδισκωντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ Πέμπτη 13 Δεκεμβρίου 1934

ΓΥΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΡΑΣΟΝ ΜΑΣ

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐδὴ ἤλυσεν ἐπίσημως εἰς Ἑλληνικὴν, ὅτι ἐκινδύνευσεν τὸ τουρκικόν, ἡ σωστότερον τὸ Κεμαλικόν. Καθὼς ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἐν Κωνσταντινουπόλει 40—50 παπάδων μᾶς καὶ μετ' αὐτῶν ἐνδὸς ἡ οὐ καθολικῶν παπάδων τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου, ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Σταυροδρόμου τοῦ Περὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ κάμμιος δεκάδ' ἐπίσης καθολικῶν παπάδων τῶν αὐτοῦ γαλλικῶν σχολείων καὶ κάμμι' αὐτῶν δεκάδ' Ἀρμενίων παπάδων, οἱ ὅποιοι παρέσυραν καὶ κάμμι' δεκαριά χαχάμηδες, ποῦ, ἂν, τοὺς ἀρβόλους, δὲν ἴσταντο τοὺς ἐκκατόν; Περὶ τούτων, πῶς; ἔνα Κρίτος, ἀποτρελὸν ὁλόκληρον τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τὴν Θράκην, συνορεύουσιν κύκλωσεν μὲν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Βουλγαρίαν διὰ τε ξηρὰς καὶ θαλάσσης, τὴν Ρουμανίαν διὰ θαλάσσης μόνον, τὴν Ρωσίαν διὰ τε θαλάσσης καὶ ξηρὰς, τὴν Περσίαν καὶ τ' ἀραβικά Κράτη διὰ ξηρὰς. Κράτος ἀριθμῶν, ὡς αὐτοὶ οἱ Τούρκοι ὁμολογοῦν, 16 εκατομμύρια Τούρκων, ἀπὸ 100 ἑκατομμύρια 150 ἐκινδύνευσεν ἡ μὲν οὐρανοῦ, μεταξὺ τῶν ὁρίων συγκαταλέγονται εἰς τὸν Οὐκουμηνικὸν Πατριάρχην, μὲν ἱστορίαν 1800 ἐτῶν, ἔνα Ἀρμένιος Πατριάρχης καὶ ἐν ἑσ. Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ ὅποιοι, ὡς μάχης οὐδ' αὐτῶν δὲν ἀποτέλεσεν οὐτε ἑνα λόχον, ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Καὶ μὲν αὐτὰ τὰ ψεύδη ἡ Κεμαλικὴ Τουρκία θέλει νὰ δικαιολογήσῃ τὴν διὰ νόμου τῆς, ἀρτίως ὡς κατασκευασθέντος ἐν Ἀγκυρῇ, κατ' ῥησιν τοῦ ράσου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς ἐάν τὰ ράσα ταῦτα περικλείουν, ὅλο κλήρος στρατίας, ἐναντίον τῆς σημερινῆς κατελθούσης Τουρκίας, μὲ μυριάδας τουφεκίων καὶ χιλιάδας τηλεβόλων καὶ ἀεροπλάνων! Προσθέσατε εἰς ταῦτα πάντα καὶ τὰ ἑλληνικά ἐπώνυμα, τὰ ἀρμενικά τὰ φράγκικα καὶ τὰ ἐβραϊκά, τὰ ὅποια, ἐν σωματικῇ μετὰ τοῦ ράσου, ἐπιβουλεύονται τὴν ὑπαρξίν τῆς Κεμαλικῆς Τουρκίας! Δι' αὐτὸ ἐκείνη ἀναγκαία ἡ κήρυξις τοῦ Τουρκοκρατικοῦ πολέμου!

Τώρα, ὁποῖος δὲν ἐν τρέπεται, ἀπιστῶν τὰ ψέματα τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως!

Καὶ ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐντρέπομεθα, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ πιστεύωμεν τοιαῦτα ψεύδη τὰ ὅποια μόνον ἡλίθιοι δύνανται νὰ πιστεύουσιν.

στεύουσιν, ἐξακολουθοῦμεν νὰ διαμαρτυρώμεθα κατὰ τῆς τουρκικῆς κακοπιστίας καὶ ψευδολογίας.

Ὁ σκοπὸς τῆς Κεμαλικῆς Τουρκίας δὲν εἶναι ὁ ἀστέρος φόβος τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀπὸ τὰ ράσα τῶν χριστιανῶν παπάδων καὶ τῶν χαχάμηδων, οὐτε ἡ ὁμοιομορφία τῆς ἐξωτερικῆς περιβολῆς τοῦ τουρκικοῦ ἔθνους. Ὁ σκοπὸς τῆς εἶναι ἡ ὁλόντων καὶ ὁλόντων χαλάρωσις τοῦ ἑθνικοῦ αἰσθήματος, τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἡ ὁποία πολὺ φυσικῶς θὰ ἐπεκταθῇ αὐτῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ τοιοῦτο ἀπὸ μάλιστα οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἕλληνες μᾶς θὰ εἶναι τοῦ λοιποῦ ὑποχρεωμένοι νὰ φέρουν τουρκικὰ ἐπώνυμα, ὥστε μετὰ μίαν εἰκόσας τῶν πηγαινῶν νὰ βρῇ: "Ἕλληνας εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Βοσπόρου!

Ἡ Κεμαλικὴ Τουρκία, ἀτολόμενὴν τοῦ ἀντιχριστιανικῆς καὶ φανατικῆς τοῦ τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ νόμου τῆς μᾶς; λέγει δι' τῶν τουρκικῶν ἐφημερίδων τῆς:

— Δὲν βλέπετε, ὅτι κατηργήσαμε καὶ τὰ ράσα τῶν χοτζιάδων καὶ τὰ σαρίκια τοὺς, πῶς θέλετε ν' ἀνεχθῶμεν τὰ ράσα τῶν παπάδων καὶ τῶν χαχάμηδων; Χίνετα ἡ ὁμοιομορφία τῆς περιβολῆς τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ, ἐὰν οἱ παπάδες καὶ οἱ χαχάμηδες ρασοφοροῦν, καὶ συνεπῶς κινδυνεύει τὸ τουρκικὸν ἔθνος!

Ὅποιον μωρὸν ἐπιχειρήματα, τὸ ὅποιον μωρὸν νὰ ἐχρ' ἄξιαν λόγιστον μόνον πρὸς ἡλίθιους καὶ ὅχι πρὸς ἔχοντες τὸν κοινὸν νοῦν!

— Ἐπὶ τέλους Κύριε Γαζή τοῦ Πλαστήρα Μουσταφὰ Κεμάλ Ἀτὰ Τούρκ, σφάζ' τοὺς, ψήσ' τοὺς καὶ φᾶ τοὺς τοὺς χοτζιάδες σου, ἀλλὰ μὴν μᾶς λέγῃς, ποῖο ἄλλο Κράτος στὸν Κόσμον ἐπαθε δὴθεν ἀπὸ ρασοφορίας καὶ ἐξ ἐσθράτευσε κατ' αὐτοῦ, ὡς ὁ ἄνθρωπος κατὰ τῶν ἀνεμομήλων; Σὲ ποῖο Κράτος τῆς Γῆς ἀπαγορεύθηκε ἡ ρασοφορία τῶν ἱερωμένων οἰκιστῶν τοῦ ἐσθραίου; Χριστιανικῆς, Ἰσραηλιτικῆς, Βουδικῆς καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς μωαμεθανικῆς, ἐκτὸς τοῦ Κράτους σου, ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Ἀραβίᾳ, ἐν Τυνίδι, ἐν Αλγερίᾳ, ἐν Μαρρόκῳ, ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐν Περσίᾳ, ἐν Ἰνδίᾳ, ἐν Τιβέτι, καὶ μετὰ τῶν ἀπειθαρχημένων Μιούρῳ τῆς Ἀφρικῆς; Γιατί δὲ μᾶς λέγεις καθαρὰ καὶ ἑσθέρως τοὺς ἀντιχριστιανικοὺς καὶ ἰδιαιτά τοὺς ἀνθελληνικοὺς

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ ΔΙΕΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟῦ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Κριτικὴ ΧΡ. ΣΟΥΛΗ Γυμνασίου
Τῆς Ζωομαίας Σχολῆς

Α.

Πολλοὶ λογοτέχνες συγκινήθηκαν ἀπὸ τὴν ἀναμνήσιν τῶν παιδικῶν χρόνων καὶ πολλοὶ βρῆκαν μέσα σ' αὐτοὺς τὴν πλειοψηφίαν καὶ λαγνὴν πηγὴν τῆς λογοτεχνικῆς τῶν ἐκδηλώσεως. Ὁ Νιὸς Ἀμύσης ἔγινε μεγάλος καὶ ἔακου στὸς κυρτῶς, ἀπὸ τῆς «Καρδίας» του, σὲ τὴν ὁποία μὲ ἀπλότητα καὶ τρυφεράδα ἔγραψε ἀναμνήσεις τῆς σχολικῆς του ζωῆς, ὥστε νὰ τῆς δόξῃ ἕνα ἔχωριστὸν δημιούργημα τῆς παγκοσμίου λογοτεχνίας. Ἀπὸ τοὺς δικούς μας; ὁ Χρηστοβασίλης εἶναι ὁ πλεὺς διαλεχτὸς καὶ πλεὺς ἀξιοπρόσεκτος σὲ λογοτεχνικὸν αὐτὸ εἶδος. Εἶναι, ἀλήθεια, ὅτι, ὅλα τὰ διηγήματα τοῦ Χρηστοβασίλη, μὲ τὴν κλασσικὴν τοῦ ἀπλότητά, μὲ τὸ ἀβυσσικὸν ὕψος, μὲ τὴν ζωηρὰν γλῶσσαν, μὲ τὴν ζωηρὰν φρεσιν καὶ τὴν ἀπαράμιλλήν φυσικότητα σαγηνεύουσιν τὸν ἀναγνώστη καὶ χωρίζουν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν καὶ γι' αὐτὸ δὲν ὑπάρχουν Νεοελληνικὰ Ἀναγνώσματα, ποῦ νὰ μὴν ἔχουν διηγήματα τοῦ Χρηστοβασίλη καὶ νὰ ἀφίουν ἀνεκμετάλλευτον τὸ μοναδικὸν ταλέντον τοῦ μοναχικοῦ μας ἡμετέρου λογοτέχνη. Τὰ «Μετέωρα», τὰ «Χριστούγεννα στὸν Πύλον», ἡ «Κυνηγμένη Περδίκκα», ὁ «Μικρὸς Κριτὴς», οἱ «Πελαργοὶ» καὶ ἄλλα εἶναι ἀπὸ τὰ διηγήματα, ποῦ βραβεύονται, ὅν ἀνοίξω με καθε ἀναγνωστικὸν βιβλίον τῶν παιδῶν μας. Γνώστης ὁ Χρηστοβασίλης τῆς παιδείας καὶ τῆς παιδείας, ὅσο λιγοστοί, βαθεῖς μελετητῆς καὶ παρατηρητῆς καὶ ἀκατόμους τῆς ἡπειρωτικῆς ἡδονογραφίας καὶ λαογραφίας τῆς ἀγροικίας καὶ τῆς ζωογραφίας τῆς ἡπειρωτικῆς ζωῆς; κατέχει τὸ μυστικὸν νὰ συγκινήσῃ μὲ τὸ διηγηματὶ τοῦ ὅλους ἐκείνους, ποῦ δὲν ἔχασαν ἀκόμη τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὴν ἀπλή φυσικὴν καὶ ἀπροσποίητον λογοτεχνικὴν διάθεσιν, ποῦ καθρεφτίζουν τὰ ἔργα τοῦ Χρηστοβασίλη. Τὰ κατηγοροῦν γιὰ ἡλικίαν, τὰ κατηγοροῦν γιὰ ἀποκλειστικὰ καὶ ἑνα-δύο μάλιστα τοῦ ἀρροῦνται καθε λογοτεχνικὴν ἀξίαν. Δὲν ἔχω ἂν καὶ οἱ ἴδιοι πιστεύουν σὲ σκέψεις τῶν αὐτῶν. Τὴν λογοτεχνικὴν ἀξίαν τοῦ Χρηστοβασίλη τὴν διακηρύττει ἕνας Ζαχαρίας Παπαντωνίου, κριτικὸς μὲ ἀντικειμενικότητα καὶ αἰσθητικὴν ἐκτίμησιν, ὅσον ἔχουν λιγοστοὶ ἀπὸ τοὺς κριτικούς μας, ὅτε ἀπὸ τὸ θάνατον τοῦ Φώτου Πολίτη.

«Κατέχει, λέγει ὁ Παπαντωνίου, ὁ ἄλλος ἰδιαιτέρας θέσιν εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Φιλολογίαν. Μὲ κανένα συγγραφεὴ δὲν ἐμοῦται. Εἶναι αὐτοῦ ὁ ἴδιος Γράφει τὰς ἱστορίας, ὅπως τὰς διηγήσεις ὁ ἄλλος χρησιμοποιοῦν, τὸν φησὶ μὲν τῶν λογογραφικῶν καὶ φυσικογραφικῶν τοῦ παρατηρηθέντος, κατὰ τὸν ὅσον νὰ δῇ καὶ εἰς τὰς μικροτέρας τῶν διηγήσεων αὐτῶν ὅσον τὰ ἡνδραφύρον τῆς ἀντικειμενικῆς ἐκτίμησιν τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία ἀφαιρῇ καὶ ἀπαυθεῖ. Ἡ διηγηματογραφία του εἶναι συγχωνυμένη, ὅπως εἶπεν, μὲ τὴν φύσιν καὶ τὸν σκοπὸν σου, ἀλλὰ μᾶς καρτεροῦς μὲ τὰς ἀντικειμενικότητας σου, ποῦ τὰς καταλαβαίνει, πῶς ἕνα μωρὸν παιδί!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

μὲ τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι συνεπὴς τῶν ὅπως ἡ φύσις καὶ ὁ λαὸς εἶναι συνεργάτες του. Διηγούμενται καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ. Ὅπως ἡ φύσις καὶ ὁ λαὸς, οὐδέποτε φαίνεται προσπαθῶν. Διηγούμενται ἀκόμα καὶ ἀφθόγους, μὲ ἀταξίαν καὶ εὐτυχίαν. Καὶ ὅμως ἡ ἀπροσπάθητος αὐτῇ διηγηματογραφίᾳ τοῦ Χρηστοβασίλη ἔχει νὰ παρουσιάσῃ, μὲ τὸ ὕψος του, τὸ λαϊκὸν καὶ ἀνεπὶ, περιγραφὰς, τὰς ὁποίας δύναμιθα νὰ ὀνομάσωμεν ἀριστοτεχνικὴς εἰς τὸ εἶδος τῶν. Ἐξ ἄλλου τὰ διηγήματά του, τὰ ὅποια μᾶς εἰκονίζαν τὴν φύσιν καὶ τὴν λαογραφίαν τῆς ἡπειρώτου, βαθυτάτα κινεῖ τὸν ἐσωτερικὸν μας κόσμον».

Ἀφίω τὸς πολεμικὴς γνώμης τοῦ Γαβριηλίδου, τοῦ Ψυχάρη τοῦ Φιλῆα Λέμπου, σὲ τὸν Μετριοφάνη Φράνκ, καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἀναφέρω τὴν γνώμην ἐνδὸς ἐξουσίας τοῦ Ὀλλανδοῦ Ἑσπερίου, ἐνδὸς ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους νεοελληνιστῶν, ὁ ὅποιος, σὲ τὴν «ἱστορίᾳ τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας» (Παρίσι 1922 Μετάφρασις τῆς Ν. Περρὸν) ἀφιερώσει δυὸ σελίδας γεμίσας θαυμασμὸν πρὸς τὸ λογοτεχνικὸν ἔργον τοῦ Χρηστοβασίλη.

Σὴν ἀπολογία αὐτῇ γιὰ τὸ «ἔργον τοῦ Χρηστοβασίλη μὲ παρενοχλεῖται ἀθέλα μὴ ἀδικαιολόγηται ἐκστρατεία, ποῦ ἐπεχείρησαν τελευταῖα σὴν Ἀθήναις δύο νέοι λόγιοι, παρασυρμένοι ἀπὸ τὸν μοντέρνον διανοητικὸν ορατισμὸν, ποῦ δέρει τὴν σημερινὴν νεολαίαν, ὥστε νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἀναγνωρίσῃ πούθεν ἀπὸ λογοτεχνικὴν ἀξίαν παρὰ μόνον αὐτὴν αὐτοῦτης.

(Συνέχεια καὶ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὁ γλῶσσος, λαϊκὸς ποιητὴς κ. Γ. Ἀθανάσιος, ναυπλίκος μὲν τὸ γέννημα, ἀλλ' ἐν Βίτσης τοῦ Ζαγορίου τὴν καταγωγὴν, ἔγραψε τὸ ἀκόλουθον περὶ τοῦ ποιήματος γιὰ τὰ Γιάννινα μᾶς:

Ἡ τελευταία βορειοηπειρωτικὴ περίπτερος, μὲ τῆς βλαύσεως κατακλῶν τῶν ὁμογενῶν μᾶς ἀπὸ τοῦ Ἀλβανοῦ, μὲν ἐφρεσέθη σὴν μνήμην μου τὰ Γιάννινα. ἔχω κάμπορα χρόνια νὰ τὰ ἐπισκεφθῶ καὶ πόσα τὰ νοσταλγῶ, δὲν μὲ πιστεύει καὶ νῦν ἀπὸ τὸν ἀσπότην ποῦ ἐνασχολεῖται τὸν ἐθνικὸν θόρον τῆς ἡπειρώτου, ὅς τὴν Ἀνδρούλα, ποῦ συμβολίζει τὴν Γιαννιώτικη χάριν. Ἀς εἶναι, Κόποις θὰ ἔναρκαμω τὸ προσκύνημα αὐτὸ, ποῦ γεμίζει τὴν ψυχὴν πατριωτικὰ ὕμνον καὶ τὴν καρδίαν εὐμνηστικὴν παλμῶν...

Τὰ Γιάννινα εἶναι ἕνας ἡμισημικὸς ἀσπαστικὸς μᾶς πολιτεία, ἀπὸ τοσοῦτον ἡμισημικὸν, ὅς τὸ μόνον ἀπὸ φυσιογνωμικῆς πᾶσιν ἕνα ἐξωστρεφικὸν ἀσπαστικόν. Ἐξασκεῖται μὴ παρὰ τὴν γοητεία. Ἡ γὰρ λαὴν τῆς λίμνης μὲ τὰ ὁλόγρια γύρω βουρτὰ, τὸ γραφικὸν νησάκι, μὲ τὰ πανόρατα μοναστηρίων τῶν Φιλανθρωπικῶν καὶ τῶν Ἀσπαστικῶν, δὲν μὲν ἀπ' τὸ προαορμῆ

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη εν Ιωαννίνους
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού Δραχ. 100

Εξωτερικού Φραγ. Έλβετικά 12 1/2

Αμερικής Δολλ. 3

Διευθυντής Τυπογραφείου

Π. Τσιμογιάννης

Οδός Μανωλιάσσης αρ. 104

λιωτο Κάστρο, δι' τι μένει από τα τζαμιά με τους λυγερούς μιναρέδες, τα παλιά αρχοντικά (όπως του Μισίου) με την ιδιόρρυθμη αρχιτεκτονική, η γηραιά Μητρόπολη με την σεβασμιά της, ερείπωση, τα επιβλητικά σχολικά μέγαλα, που θυμίζουν τον Ψαλλίδα και τον Βηλαρά, ο δεινρόφυτος Κουρομπάς, με την ασημελιά του, η Ντορμπάντοβι, κατάνικρυ, με την πρωτόγονη νεοκαλλνυή της, τα σεληνοφώτα στα νεοκλασικά βράδια του καλοκαιριού στα μονόβουλα της λίμνης, το αδιάκοπο πέρας των αγριοπουλλιών στις χιονισμένες αυλές του χειμώνα, οι ποιητικοί πελαργοί που στρώνουν τις φωλιές τους στον μισογυμνασμένο, οι μικρές βερίνες των παλαιών μαγαζιών στους στενούς δρόμους, όπου βρέσκει κανείς ασημεμένη την παράδοση της λαϊκής Ηπειρώτικης Τέχνης, τα φιλόξενα σπίτια, όπου μοσκοβολάει η ελληνική άρχοντιά, οι θρησκευτικές γιορτές, που διατηρούν την παλιά τους αγγλή, όλα αυτά και πολλά άλλα ακόμα, είναι το καθένα χωριστά, κι όλα τους μαζί, άγνε και δυνατές πηγές φυσιοκρατικής χαράς, κοινωνικής χαράς, ελληνικής χαράς—χαράς ανθρώπινης. Όλα τους δίνουν μια βαθύτατη συγκίνηση, μια λεπτή ήδονη. Μα βλέποντας απ' όλα, έξω απ' όλα είναι και κάτι άλλο ακόμα κάτι, όπως διόλου ασύλληπτο κι' απροσδόκητο, και από τον βαθύτερο χαρακτήρα τους, κάτι απ' την καθαλότερη άτμοσφαιρά τους, είναι είναι ακόμα κάτι, ανέκφραστο που χαρίζει στα Γιάννινα ένα μυστήριο αλλόκοτο, μια άμορφη μοιραία.

Κανείς δε μπορεί να μνησθῇ στο άνεξιχνίαστο μυστικό, που κρύβει η ύπαιθρος της θρυλικής πολιτείας, όλοι όμως οι πιστοί της φίλοι συγκινούνται ολοψυχα από την αίσθησή του. Και η αίσθησή του μυστικού αυτού είναι το ανδρώπινο ζωντανέμα του θρύλου ενός θρύλου—που εγώ τον ήρωϊκό στοιχείο με το ειδυλλιακό και το τραγικό με το ρομαντικό στοιχείο. Είναι τα Γιάννινα θρυλικά μ' έναν δικό τους τρόπο, που όλοι τον αισθάνονται και κανένας δεν τον ξέρει. Ένα δεινό βαθύ κι' αδιάκοπο πλανιέται στην ζωή τους. Όποιος μπορεί ν' ακούσει τις φωνές των άψυχων, ακούει έναν αρμονικώτατο χορό από δαύτες στην όλη της λίμνης—της λίμνης που τα νερά της καθρεφτίζουν όσες σε όπισθία για κάθε αλαφροίσκιωτο, χειροπιασμένες την Τιμαρέτη, μαυτική έρευνα της Δωδώνης και την Κυρά—Φροσύνη, έρωτικό θύμα του Άλχηπασια.

Με πόση λαχάρα θυμούμαι πάντα τα Γιάννινα! Και με πόση λυπη αναλογίζομαι κάθε τόσο την εγκατάλειψή τους από το Κράτος, μια εγκατάλειψη τόση, που να ξαναφέρνῃ στη μνήμη τη φράση:

«Τό πολυθρύλητον είναι την πόλιν ταύτην και λέγεσθαι μη ανεχόμενος πολυθρήνητον πεποιήκεν», φράση με την οποία το χρονικό του Πρόκλου και Κομνηνού χαρακτηρίζει την διοίκηση του Σέρβου Δ', νάστη Θωμά Πετλούμπου, στον δέκατο τέταρτο αιώνα.

Γ. Αδάμας

Χθές, έσπρην του Αγίου Σπυρίδωνος, ή'ε την ονομαστικήν του επέτειον ο Σι-βασμώτατος Μητροπολίτης μας Κο; Κο; Σπυρίδων, ούτωσπολλά τάδε, δστις την πρωίην ιερουργήσεν εν τῷ Μητροπολιτικῷ Ν. τῷ. μετὰ τῶν Ιερέων του καὶ εἶτα ἡ δέσχη εἰς τὸ μητροπολιτικὸν μέγαρον ὅλα τὰ Γιάννινα, πλούσιους καὶ πτωχοὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους, τὸν Γενικὸν Διοι-

κητὴν Ἡλείου κ. Κ. Καλάνην, μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως του κ. Κ. Σταυροπούλου, τὸν Διοικητὴν τῆς VIII Μεραρχίας Ἡλείου Στρατηγὸν Δ. Πολίτην, τὸν Δήμαρχον μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὸν ἱερὸν κληρὸν τῆς πόλεως, τὸν Σοφολογίστατον Μουφτὴν Ἰωαννίνων, τὸν πρόεδρον τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος μετὰ τοῦ αἰδουμένου Χαχάμη κλ. Ἐν γένει χθές ἡ Μητρόπολις ἦτο εὐλαβὲς προσκύημα, κατ' ὅλην τὴν ἡμέραν! Καὶ τοῦ χρόνου τοῦ Δεσπότη μας!

Χθές οἱ ἐνταῦθα Κερκυραῖοι ἐώρασαν τὴν ἐσπρὴν τοῦ πολιοῦχου των Ἀγίου Σπυρίδωνος ἐν τῷ ἱερῷ Ναφ τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης. Τῆς ἱερᾶς λειτουργίας ἡγήθη ὁ πανοσιολογίστατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀγαθάγγελος τοῦ Ἀρχιεπισκοπείου, παρήσαν δὲ κατ' αὐτὴν ὁ Γενικός Διοικητής Ἡλείου Κο; Κ. Καλάνης, μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ κ. Κ. Σταυροπούλου, ὁ Διοικητὴς τῆς VIII Μεραρχίας Στρατηγὸς Δ. Πολίτης, μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κο; Πολίτης, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Πεκικοῦ Συνταγματάρχης Κο; Παπαστεργίου, ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς, ἀντισυνταγματάρχης κ. Μαρκουγιαννάκης, ὁλόκληρος ἡ ἐξ ἀξιωματικών, ὁπλιτῶν καὶ πολιτῶν Κερκυραϊκὴ ἐνταῦθα παροικία καὶ πλήθος Λαοῦ ἐκ τῆς κατετίρας τάξεως, ἰδία Κυριῶν. Κατὰ τὴν ὁρισμένην ὥραν, ὁ ἱεροκῆρυξ τῆς Ἀδελφότητος τοῦ «Ἀγίου Κοσμά» ἐπέλεξε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας μετὰ μεγίστου ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ στρατιωτικὴ Μουσικὴ, ἀπαρτιζομένη ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ Κερκυραίων, ἀπέδιδε τὰς τιμὰς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας, ἡ ἐπιτῆ; ἐσπρῆ; Ἐπιτροπὴ τῶν Κερκυραίων, ἐδέχθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Μισίου τοῦ Ὁρους Σινᾶ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ ἐκκλησιασματοῦ.

ΤΗΝ μ. μ. τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἡ διακεκριμένη μουσικοδιδασκάλισσα τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ Ὁδείου Κ. Νίνα Τσιμβάσις Μαρούφωφ μᾶς ἔδωκε ἓνα θαυμάσιον ρεσιτάλ πιάνου ἐν τῇ θεατρικῇ αἰθούσῃ τῆς Καπλανείου Σχολῆς, παρουσίᾳ τοῦ ἐκλεκτοῦ τέρατος Κοινότητος πόλεως Ἰωαννίνων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων. Παρήλασαν ἐκ τῆς ἀκοῆς μας οἱ μεγαλείτεροι Μουσικοσυνθέται τοῦ Κόσμου: Σμαράγδα Τσίγγου, Γρηγορὶν Μπράμς, Σιοπέν, Μαν Ντι ουελλ, Μοσκόβσκυ καὶ Λιστ. . . .

Καὶ ὅλων αὐτῶν τὰ ἔργα ἐπαίξεν ἡ δαιμονία μουσικοδιδασκάλισσα ἀπ' ἡ ἔω, χωρὶς νότες! Τὰ δάκτυλά της, νόμιζε κανεὶς δι' ἡσαν μηχανήματα χορδισμένα, καὶ ὅλο χόρευαν ἐπάνω εἰς τὰ κόμματα τοῦ πιάνου, πὺν νόμιζε κανεὶς δι' ἐζωντάνευσε καὶ αἰσθάνονταν καὶ αὐτὸ μαζὶ της. Εἰ, ἓνα διάμεσον μὴ χαριτωμένη μαθήτρια τῆς κατωτέρας τάξεως, ἡ Δις Ἀρτεμὶς Γ. Κραυγίτη, τῆς προσέφερε μίαν ὥραιον τὴν ἀνθοδέσμην ἐκ τοῦ πλουσιοῦ ἀνθώνος της. Ἀλλὰ χρειάζονταν πολλὰ τοιαῦτα ἀνθοδέσμη διὰ μίαν τοιαύτην ἐργάτην τῆς τέχνης τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ὁ κ. Φρεγκόπουλος, Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ἀγίου Κοσμά, ἀπὸ τῆς προσεχούς Κυριακῆς, εἰς τὰς 8 μ. μ. θ' ἀρχίσῃ σειρὰν ὁμιλιῶν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναον τῆς Μητροπόλεως, περὶ τῶν μέσων τῆς θεραπείας τῆς Οἰκογενείας, περὶ ἁπαρτῶν τῶν τέκνων, περὶ διαζυγίων κ.τ.λ. Ἀξίζει νὰ παρακολουθῇ κανεὶς τὰ μερίστης κοινωνικῆς σπουδαιότητος ταῦτα θέματα.

Γενόμενῃ, ἐκλετῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Δέσφης τῶν Πολιτικῶν Ἰπαλλήλων, ἐξελέγησαν εἰς ἐξῆς, κατὰ σειρὰν ἐπιτυχία: 1) Ν. Σιούτης, 2) Α. Παπαδάς, 3) Αἴγος, Σακελλάριδης, 4) Μ. Σιούτης, 5) Γεωργ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙΣ 12 Δεκεμβρ.— Ὁ Βανιζέλος ἐγγράφη τὸ «ΕΙΡΗΝΗ ΥΜΝ» πρὸς τοὺς ἀλληλοσυνωμοτῶν βουλευτῶν τερνιστὰς τοῦ Νομοῦ Κορινθίων.

Εἰς τὸ Ἀρμένιον Ἀρχιεπισκοπὸν Ἀθηνῶν, κτλ. γοροῦμενον ἐπὶ συνεννοήσῃ μετὰ τῶν Μπ. λ. λ. τὰς 17 τρέχοντος μηνός.

Τὸ προσεχές Σάββατον ἀρκενεῖται ὁλασσίως ὁ ἡπειρωτὸς τῶν Ἑξωτερικῶν τῆς Τουρκικῆς ὅπως ἐντὴρῶσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῶν ἐργασίῳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν τὴν ὁποῖαν ἀντιπροσώπευσε παρ' αὐτῇ.

Κατὰ τὸν νέον Ὁργάνισμὸν τῆς Χωροφυλακῆς οἱ συμπληρωσάντες δεκάτῃ ὑπηρεσίαν ἀνθ. πισπύται τῆς Χωροφυλακῆς θ' ἀποστρατεύωνται.

Β. βασιούτα κτλ σήμερον, ὅτι ἐντικειστέτῃ τοῦ ἀπομακρυνόμενου τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡλείου Κ. Καλάνη, ὡς μὴ ἀνταποκριθέντος εἰς τὰς προσδοκίας τῆς Κυβερνήσεως, θ' εἶναι ὁ Μπαμπῆλος.

Η ΦΟΙΝΙΞ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιριῶν Ζωῆς—Πυρὸς «Ο ΦΟΙΝΙΞ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ» μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς Δεωφόρου Πανεπιστημίου 14 (πρῶην μέγαρον Ἀμερικανικῆς Προσβείας).

Μπενέτος, 3) Στυλ. Δαμλάς καὶ 7) Δημ. Πετρινιώτης.

Ἐκ τούτων θ' ἐκλεγθῇ προσεχὺς ὁ Πρόεδρος, ὁ ἀντιπρόεδρος, ὁ ταμίας καὶ ὁ γραμματεὺς.

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν, ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Σχοκικῆς Ἐφορείας τῆς ἐνταῦθα Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ζω. Συρμακέσης, Δικηγόρος, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Χρ. Διαμαντίδης, Γραμματεὺς τοῦ Δασαρχείου καὶ Ταμίας ὁ κ. Θεόφ. Τσολάκης, Καθηγητῆς.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ**ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ**

—Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας, μέσῳ Δευκάδος, ὁ Γενικός Διοικητὴς Ἡλείου Κο; Κ. Καλάνης.

=Ο=

Γάμοι

Στὴν Τερεκοβίστα τῶν Κουρέντων στῆς 18 Νοεμβρίου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Βενέτη μετὰ τῆς ὁμορφῆς νοικοκυροπούλας Ἀδὸς Ἀγγ. Κασάρου. Στὸς γονεῖς των εὐχόμεθα νὰ γείνουν παπποῦδες γλήγορα. Τὸ ταίριασμένο ζευγάρι εἰσέρχεται νῦν ἀνοικτικὰ λουλούδι τῆς Μπατίσδας.

Ἀθαν. Πέτρου, καὶ Θεολ. Θεοδώρου

Προαγαλ

Προήχθησαν ἐν Ἰωαννίνους οἱ ἀκόλουθοι τηλεγραφικοὶ καὶ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι:

Εἰς τηλεγραφικὴν Α' τάξεως οἱ κ. κ. Ὁρβάνης Οἰκονομίδης, Ἀνδρέας Νοῦτσος, Ἀἴγος, Σακελλάριδης, Σπύρ. Δαλέρας καὶ Κων. Καζαντζής. Εἰς τηλεγραφικὴν Β' τάξεως οἱ κ. κ. Παπαδάς, καὶ εἰς τηλεγραφικὴν Γ' τάξεως οἱ κ. κ. Σακ. Ρώσσης, καὶ Κ. Σιούτης.

Εἰσπὺς προήχθησαν ὁ προτεταμένος Τ. Τ. Τ. Ἀποσταγγέλων κ. Σαν. Παπαδόπουλος εἰς τηλεγραφικὴν Α' τάξεως, Γ. Γεννακίδης, Μαργαρίτης καὶ Σπ. Φανακίδης, Μοκιστῆς εἰς τηλεγραφικὴν Β' τάξεως, Εὐαγγελίδης, Δελιανῶν εἰς τηλεγραφικὴν Γ' τάξεως.

Εἰσπὺς προήχθησαν οἱ κ. κ. Ἀγ. Χαϊνόπουλος εἰς τηλεγραφικὴν Β' εἰς τὸ Τ. Τ. Δευκάδος καὶ Θεοδ. Βρέκσης εἰς τηλεγραφικὴν Γ' εἰς τὸ Ταχυδρομικόν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Βαθυτάτην αἰσθάνομαι τὴν ὑπαρκτοσύνην, ὅπως καὶ δημοσίᾳ διακηρύξω μετὰ τὴν ψυχικὴν μου δύναμιν τὴν βαθύτατην ἐγγνωμοσύνην ὁλοκλήρου τῆς Κοινότητός μου Καρβουναρίου—Παραμυθίας πρὸς τὴν Σὴν Κυβέρνησιν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, διὰ τὴν στοργὴν καὶ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἡ παρούσα Κυβέρνησις ἐπεδείξατο διὰ τὸν ἀνταξίαν ἀντιπροσώπων της, ὑπὲρ ἡμῶν πάντων τῶν βιοπαλαιστῶν Μουσουλμάνων, καὶ τὴν αἰσίαν καὶ εὐνοϊκὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τῆς Κοινότητός μας, ἥ; οἱ κατωκαθήμενοι ἐσθλὴ ζωῆς ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ διατηρήσει τὴν εὐεργεσίαν ταύτην.

Διὰ τὴν, ἐξ ὁμοῦ ἀπάντων τῶν κοινοτικῶν Καρβουναρίου καὶ ἐκλογέων καὶ διακηρύσσω τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀντίσῃσιν αὐτῶν τε καὶ ἐμοῦ ἐφ' ἑξῆς πρὸς τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, τὸ ὁποῖον ἀπέμνησεν εἰς ἡμᾶς, ἀνεξαρτήτως θρησκευματοῦ, καὶ μέχρι τοῦδε καταπατούμενον, ὑπὸ τῶν κατώτερον Κυβερνήσεων ἐλαίων.

Ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Καρβουναρίου

Τζ. φ. Ντίνου Τζέμος

Καρβουναρίου 20 Νοεμβρίου 1934

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ ἱερατεῖα τῆς Θεοσεβτικῆς Ἀδελφότητος τοῦ «Ἀγίου Κοσμά» ἐγκατεστάσαν εἰς τὸ ἄνω κτίριον, ὑπ' ἀριθ. 3 τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως. Λίαν προσεχὺς ἀρχίσει ἡ λειτουργία τοῦ Ἀναγνωστηρίου καὶ τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΚ. ΖΗΣΗΣ

Ἱατρός

Παθολόγος Εἰδικὸς Στηθικῶν νοσημάτων

Ἱατρός

τοῦ Φυματιολογικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν

ΔΕΧΕΤΑΙ

Κυριακῶν 52 4—6 μ. μ.

Ἐν Πειραιεῖ: Τεμαχίδου 32 6 1/2 8 1/2

Ἀριθ. Τηλ. 41.390

(6)

ΙΑΤΡΟΣ ΚΩΝ. ΒΑΚΟΛΑΣ

Παθολόγος — Παιδίατρος

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

αἱματος—σπυρών—πυελῶν κ.λπ.

Ἐνάντι τοῦ Ταμείου Δωδώνης